

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 335/23
19.4.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: мр Сретка Јанковића, председника већа, Драгољуба Албијанића и Драгана Милошевића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адв. Богосава Самарцића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.547/22 од 03.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адв. Богосава Самарцићам, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.547/22 од 03.02.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.547/22 од 03.02.2023. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од шест месеци, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ..., Улица ..., без примене електронског надзора. Окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. На основу члана 87 Кривичног законика, према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимање предмета наведених у изреци побијане пресуде. На основу члана 264 ЗКП, окривљени је обавезан да плати на име паушала суду износ од 5.000,00

динара, у року од 60 дана од правоснажности пресуде.

Против означене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адв. Богосав Самарџић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се жалба усвоји, побијана пресуда преиначи и окривљени ослободи од кривице.

Апелациони јавни тужилац у Београду доставио је поднесак Ктж.бр.372/23 од 23.03.2023. године, у којем је предложио да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована, а побијана пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа на којој је размотрио списе, па је, испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби, нашао:

жалба је неоснована.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног у изјављеној жалби указује да је изрека побијане пресуде противречна разлозима пресуде и писаним доказима, будући да је јасно да окривљени није имао намеру да преправља предметни пиштољ, а што посебно произлази из чињенице да окривљени није купио муницију за исти пиштољ, већ метке који не спадају у муницију у складу са Законом о оружју и муницији.

Међутим, овакви жалбени наводи браниоца окривљеног су оцењени као неосновани, имајући у виду да је по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд на основу доказа које је извео на главном претресу правилно утврдио чињенично стање и за свој закључак у образложењу побијане пресуде дао јасне разлоге, у свему прихватљиве и за Апелациони суд у Београду. Наиме, и по налажењу Апелационог суда у Београду, из чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим јасно произлази да је критичном приликом окривљени неовлашћено носио конвертибилно оружје које је сходно члану 3 тачка 11 Закона о оружју и муницији одређено као оружје које изгледом подсећа на ватрено оружје и које се с обзиром на конструкцију и материјал од кога је направљено може преправити тако да испалује бојеву муницију, а с тим у вези, конвертибилним оружјем у смислу закона сматрају се гасно, стартно и сигнално оружје. Имајући у виду да је на основу балистичког вештачења несумњиво утврђено да је реч о пиштољу који се сврстава у гасно, стартно и сигнално оружје, јер се ради о пиштољу који под притиском барутних гасова распршује нешкодљиве надражујуће материје са краткотрајним дејством и испалује пуњење намењено искључиво изазивању гасног пуцања или испаливању светлеће сигналне ракете, да изгледом подсећа на ватрено оружје чија конституција и материјали од којих је направљен дозвољавају такве преправке да се из истог може испалити бојеви метак, па је оправдан закључак првостепеног суда да се у конкретном случају ради о конвертибилном оружју из члана 3 став 1 тачка 11 Закона о оружју и муницији, које сходно члану 4 истог Закона спада у категорију "Б" и да се сходно члану 5 став 2 истог Закона може набављати, држати и носити на основу

исправе надлежног органа, а под исправом подразумева се оружни лист, сходно члану 10 став 1 тачка 4 Закона о оружју и муницији.

Жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија уз истицање да је окривљени био у неотклоњивој заблуди, будући да он није ни знао да предметно оружје може да се преправља, нити је знао начин на који би то могло да се учини, те да није знао ни да је забрањено држање оваквог пиштоља су оцењени као неосновани, посебно имајући у виду чињеницу да је окривљени пунолетан, пословно способан, да је завршио основну школу, да очигледно има одређена знања да комуницира, како каже “преко интернета”, па самим тим окривљени је пре него што је приступио набавци спорног оружја имао и способности и могућности да провери да ли је набављање, држање и ношење овакве врсте пиштоља грађанима забрањено, због чега су овакви жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани. Осим тога, сама чињеница да је окривљени када је видео полицијске службенике од себе одбацио пиштољ, у повезаности са оценом других навода одбране окривљеног, говори у прилог да је њему било познато да је за набављање, држање и ношење оваквог пиштоља потребно одобрење надлежног органа, па како он то одобрење није имао, из тог разлога је пиштољ од себе и одбацио.

Имајући у виду да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, првостепени суд је правилно извео закључак у погледу кривице окривљеног и правне квалификације, правилно налазећи да се у радњама окривљеног стичу објективна и субјективна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, због чега су супротни жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија и због повреде Кривичног законика оцењени као неосновани.

Неосновани су и жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија због одлуке о кривичној санкцији, будући да је по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 Кривичног законика, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног суд је ценио чињеницу да окривљени није до сада осуђиван, његове личне и породичне прилике и то да су му у међувремену умрла оба родитеља, да је ожењен и отац троје малолетне деце, да он издржава породицу својим радом у “...”, где је запослен, његово држање пред судом и то делимично признање дела, изражено кајање, док отежавајућих околности није било. Првостепени суд је такође правилно у одсуству отежавајућих околности, све напред наведене олакшавајуће околности ценио у смислу члана 56 и 57 Кривичног законика, као нарочито олакшавајуће околности, те је окривљеног због кривичног дела недозвољено држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ..., у Улици ..., без примене електронског надзора, уз упозорење да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција, те да уколико окривљени једном у трајању од шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне

затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, за шта је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао јасне и непротивречне разлоге, који су у свему прихватљиви и за овај суд.

Ценећи степен повреде заштићеног добра, те степен кривице окривљеног, Апелациони суд у Београду налази да ће се управо овако изреченом казном затвора у трајању од шест месеци, коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ..., Улица ..., без електронског надзора, у односу на окривљеног остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде, на основу одредбе члана 457 ЗКП-а.

Записничар
Александар Багаш,с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
мр Сретко Јанковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић